

נציבות הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות (נב"ת"ס)
משרד המשפטים

י"ד בכסלו, התשע"ו
26 בנובמבר 2015
מספר פנייה:
81/15

לכבוד

עו"ד רחל שילנסקי, מנהלת המחלקה למשפט העבודה
פרקליטות המדינה

הנדון: הכרעה בתיק 81/15 בכל הנוגע לעו"ד רחל שילנסקי

הכרעה זו עוסקת בשינויים שנדרש ד"ר חן קוגל (להלן – "ד"ר קוגל") לכלול בתצהיר חתום שלו שנשלח בקובץ PDF לפרקליטות במסגרת הליך בבית הדין לעבודה (סע"ש 14-07-34157 פורמן נ' ראש המרכז הלאומי לרפואה משפטית; להלן – "ההליך בבית הדין לעבודה").

ההליך בבית הדין לעבודה עסק בכך שפרקליטות המדינה מנעה כניסתה של ד"ר מאיה פורמן-רזניק (להלן – "ד"ר פורמן") לעבודה כמנהלת היחידה לרפואה משפטית במרכז הלאומי לרפואה משפטית (להלן – "המכון") למרות זכייתה כדין במכרז פומבי 0025294 (להלן – "המכרז"). התביעה בה עתרה ד"ר פורמן לאפשר קבלתה המיידית לעבודה הוגשה נגד ד"ר חן קוגל, מנהל המכון, נגד המכון, נגד מנכ"ל משרד הבריאות ונגד משרד הבריאות-מדינת ישראל.

כל ארבעת המשיבים סברו שיש לקבל את עתירת ד"ר פורמן ולאפשר כניסתה המיידית לעבודה אולם הם יוצגו על-ידי פרקליטה אחת מפרקליטות מחוז תל-אביב (אזרחי) שייצגה את עמדת פרקליט המדינה וגורמים נוספים במשרד המשפטים שהיתה שונה מעמדתם העובדתית והמקצועית של כל המשיבים בתיק.

בירור הנושא שיפורט להלן נדחה עד תום ההליך בבית הדין לעבודה. לאחר תום ההליך ולאחר קבלת התייחסותך, ניתנת הכרעה זו.

א. הרקע:

להלן העובדות הרלוונטיות להכרעה בתיק שבנדון: -

1. ביום 7.10.2013 פרסמה נציבות שירות המדינה את המכרז הנ"ל.
המועמדים במכרז נדרשו לעמוד בדרישות המשרה לעניין רישיונות, ניסיון, שפות וכישורים אישיים. כן נדרשו הם למלא את טופס השאלון למועמד ולצרף תעודות המעידות על השכלה. לנציבות שירות המדינה ניתנה האפשרות לדרוש מסמכים נוספים.
2. ד"ר פורמן הגישה מועמדותה למכרז הנ"ל וביום 8.1.2014 קיבלה הודעה על זכייתה. בהודעת הזכייה צוין כי ועדת הבוחנים שהתכנסה ביום 6.1.2014 מצאה אותה כשירה למשרה וכי בימים הקרובים היא תזומן לפגישה לשם סיכום תחילת העסקתה. כן צוין כי שיבוצה דרך קבע במשרה יהיה לאחר שתעמוד בתקופת הניסיון הנדרשת.
3. במהלך החודשים ינואר-אפריל 2014 נוהלו מגעים בין נציגי משרד המשפטים מצד אחד, לבין באי-כוחה של ד"ר פורמן, מצד שני, לעניין הסדר ניגוד עניינים עליו נדרשה ד"ר פורמן לחתום לצורך כניסתה לתפקיד (הצורך בעריכת הסדר כאמור נבע מכך שד"ר פורמן, שימשה החל משנת 2006 כמומחית בתחום הרפואה המשפטית מטעם ההגנה בתפקידיה בחברת מד"ן סי.אן.סי בע"מ).
- ממכתבו של עו"ד דני חורין ממחלקת ייעוץ וחקיקה (יעוץ) מיום 3.4.2014 עולה כי נותרה במחלוקת סוגיה "מינורית".
4. ביום 24.2.2014 ניתן פסק הדין בתפ"ח (מחוזי נצרת) 502/07 מ"י נ' רומן זדורוב (להלן – "תיק זדורוב") בו נמתחה ביקורת על ד"ר פורמן שהעידה כמומחית מטעם ההגנה (עסקינן כזכור בהליך פלילי שהתנהל בבית המשפט המחוזי, וחזר להשלמה לבית המשפט המחוזי לאחר פסק דין של בית המשפט העליון בערעור שהוגש אליו). ערעור על פסק הדין המשלים של בית המשפט המחוזי בנצרת תלוי ועומד בבית המשפט העליון.
המגעים בין הצדדים נמשכו גם לאחר מתן פסק הדין מיום 24.2.2014 ולמרות הביקורת האמורה, לא הועלו בסמוך לאחר מתן פסק הדין על ידי המדינה דרישות נוספות לכניסת ד"ר פורמן לתפקיד.
5. ביום 8.5.2014 פנה פרקליט המדינה במכתב למנכ"ל משרד הבריאות דאז וביקש ממנו שלא לאשר את תחילת העסקתה של ד"ר פורמן, או לחילופין להשהות את תחילת העסקתה ולבחון אותה מחדש לאחר פסק הדין בערעור בתיק זדורוב (לפי עמדת המדינה שהוצגה בסע"ש 34157-07-14 התקיימה פגישה בעניין זה בראשית אפריל 2014 אף היא ללא נוכחות ד"ר פורמן).

6. ביום 17.7.2014 הגישה ד"ר פורמן לבית הדין לעבודה הליך שעניינו כניסתה לתפקיד (למעשה, פנתה ד"ר פורמן לבית הדין עוד קודם לכן, ביום 8.4.2014 אולם החליפה בקשה זו בבקשה מאוחרת יותר מיום 17.7.2014).

כאמור, המשיבים שפורטו לעיל תמכו בכניסתה של ד"ר פורמן לתפקיד ומנגד פרקליט המדינה וגורמים נוספים במשרד המשפטים התנגדו לכך.

להליך הצטרפו לשכת עורכי הדין וההסתדרות הרפואית בישראל כידידי בית משפט ותמכו בעמדתה של ד"ר פורמן.

7. ביום 24.7.2014 התקיים דיון מקדמי בבית הדין האזורי לעבודה. בדיון זה ניתנה החלטה שכללה מספר הוראות. הרלוונטית לענייננו קובעת, לבקשת בא-כוחה של ד"ר פורמן להעיד את ד"ר קוגל, שיוגש תצהיר של ד"ר קוגל עד ליום 29.7.2014 (שעה 10.00). בית הדין ערך הבחנה בין תצהירו של ד"ר קוגל לבין תשובת המדינה שלגביה נקבע שתוגש עד ליום 30.7.2014.

8. ביום 29.7.2014 הועבר תצהירו החתום של ד"ר קוגל והמאושר בפני עורך-דין בקובץ PDF, באמצעות המחלקה המשפטית של משרד הבריאות לפרקליטה המייצגת. מהפרקליטה המייצגת הועבר התצהיר אלייך. מתכתובות דואר אלקטרוניות מיום 29.7.2014 שהומצאו לנב"ם עולה התמונה העובדתית הבאה:

א. בשעה 12:11 שלחת למספר מכותבים את המייל הבא בהתייחס לתצהיר החתום שהועבר אלייך:-

"טוב רבותי, קראתי את התצהיר, אמנם לא באופן מעמיק אלא ברפרוף, אבל בעיני הוא שערוריה. תצהיר זה צריך להיות מוגש מטעם פורמן ולא מעם [כך במקור] המדינה. לא יעלה על הדעת שתצהיר הזה יוגש מטעמנו ! יש גבול לכל דבר !. [הפרקליטה המטפלת] אנה העבירי התצהיר לעיון דינה ואורית קורן".

ב. בשעה 12:50 כתב לך עו"ד נתן סמוך ממשרד הבריאות כי על דעת היועצת המשפטית (של משרד הבריאות) הם סבורים כי התצהיר ראוי להגשה ומתחשב בבקשות הפרקליטות:

"על דעתה של היועצת המשפטית הריני להשיבך: אנו סבורים כי התצהיר ראוי להגשה, וכן מתחשב בבקשותיכם. הוא אינו מתייחס לנכונות חוות הדעת בנושא זדורוב, וכן מתייחס לפגישה אצל פרקליט המדינה. בקשות אלה שלכם נענו [...]"

ג. בשעה 13:11 כתבה הפרקליטה המייצגת לעו"ד נתן סמוך ממשרד הבריאות כך:

"נתן שלום,

על דעתן של המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ), המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה) ומנהלת המחלקה למשפט העבודה בפרקליטות המדינה, הריני להשיבך כך:

1. קיימים מספר סעיפים בתצהיר שאינם יכולים להיוותר בתצהיר נוכח סתירתם את עמדתו המשפטית של היועץ המשפטי לממשלה, כפי שעולה מסיכום הדיון, והן אלו המתייחסים בצורה חזיתית להליך הפילי התלוי ועומד.

2. ההשמטה מטעמנו נעשתה במיתון מירבי, והינה מתחייבת רק מקום בו לטעמנו האמור מערער על עמדתו המחייבת של היועץ המשפטי לממשלה, שאליה כמובן כפוף גם ד"ר קוגל.

אשר על כן, אנא העבר אלי התצהיר בקובץ וורד, על מנת שאסמן את ההשמטות הנדרשות.

בברכה" [ההדגשות שלי, ה.ג.].

ד. בשעה 13:18 ביקש עו"ד נתן סמוך מד"ר קוגל את תצהירו בעותק Word ועם קבלתו, שלח אותו עו"ד בני אבישר למכותבים שונים.

ה. בשעה 13:53 שלחה הפרקליטה המייצגת במייל את השינויים הנדרשים בתצהיר תוך שציינה שהם על דעתך ועל דעתן של שתי המשנות ליועץ המשפטי לממשלה. למייל זה צורף תצהירו של ד"ר קוגל כמסמך Word הכולל ב"עקוב אחר שינויים" שמונה שינויים. חלק מהשינויים הנדרשים כולל השמטת פסקאות שלמות.

ו. בשעה 15:38 הודיע ד"ר קוגל, לרשימת מכותבים, הכוללת גם את הפרקליטה המייצגת, כי לא ישנה את תצהירו בזו הלשון:

"למכותבים הנכבדים שלום,

עיינתי בהצעתכם לשינויים בתצהיר שהגשתי הבוקר. אני מכבד מאוד את הבקשה לעשיית שינויים בתצהיר, דא עקא שהתצהיר צריך לבטא שאת [כך במקור – ה.ג.] דעתי שלי.

לדעתי, הדברים שנכתבו בתצהירי הם כולם מאוד רלוונטיים לסוגיה בה עסקינן, ולכן לא אוכל לעשות שקר בנפשי, להשמיט חלקים רלוונטיים ולמנוע מבית המשפט את מלוא דעתי בעניין.

עמדתי נותרה כפי שביטאתי בתצהיר המקורי שהוגש לכם הבוקר.

בברכה,

חנ"ו.

ז. מעט קודם לכן, בשעה 14:32 נשלחה עמדת שרת הבריאות שלפיה היא מתנגדת לכל התערבות בתוכן תצהירו של ד"ר קוגל.

9. לאחר חלופת הדואר האלקטרוני, בשעות הערב, הוגש תצהירו של ד"ר קוגל לבית הדין לעבודה ללא התיקונים שנדרשו ובליווי הודעה מטעם המדינה, עליה חתומה הפרקליטה המייצגת, שלפיה תצהירו של ד"ר קוגל כולל גם עמדות הסותרות את עמדת המדינה בהליך. בהודעה הוסבר כי, ככלל, המדינה אינה מגישה לבית המשפט תצהירים של עובדי מדינה הכוללים עמדות הסותרות את עמדתה, שכן המדינה חייבת להציג עמדה אחידה בבית המשפט. בהודעה הודגש כי התצהיר מבטא את דעתו האישית של ד"ר קוגל ולא את עמדת המדינה.

10. ביום 10.9.2014, לאחר שהסתיים הדיון בבקשה לסעד זמני, דיון שכלל חקירות נגדיות וסיכומים, קיבל בית הדין את עמדתה של ד"ר פורמן והורה על התחלת העסקתה באופן מיידי וללא תנאי.

11. משהסתיים ההליך המשפטי בעניינה של ד"ר פורמן בבית הדין האזורי לעבודה, נשלחו על ידי נב"ם ביום 9.3.15 שלושה מכתבים לבירור. אחד מהם עומד להכרעה כאן (81/15). מכתב זה הופנה **תחילה** לפרקליטה המייצגת, ועסק בחוסר תקינות לכאורי הנובע מבקשת הפרקליטה שייצגה לשנות תצהיר חתום של ד"ר קוגל. העתקים נשלחו לפרקליט המדינה ולפרקליטת מחוז תל אביב (אזרחי), ולהם בלבד.

ב. התגובות הראשונות:

12. בתיק זה הוגשו לכתחילה שתי תגובות:

א. ביום 30.4.2015 הומצאה תגובת הפרקליטה המייצגת. בתגובתה נאמר כי היא מעלה בשלב זה טענות כלליות בלבד בשל צעדים ארגונים שהוכרוזו על ידי ארגון פרקליטי המדינה אליו היא משתייכת.

לעמדתה, כל המהלכים וההחלטות בתיק נעשו על דעת היועץ המשפטי לממשלה ופרקליט המדינה ובליווי צמוד של המשנות ליועץ המשפטי לממשלה. לכן, לדעתה, המשך הבירור צריך להיעשות מולם.

לגבי חילופי "טיוטות תצהיר" הסבירה הפרקליטה המייצגת כי אלה מהווים חלק משגרת העבודה של הפרקליטות, משיקול הדעת המקצועי והמשפטי ומההתנהלות היומיומית.

ב. ביום 3.5.2015 הומצאה תגובתך ובה נאמר כי המדינה אמורה להביא לפני בית המשפט את התמונה העובדתית המלאה גם אם זו פוגעת בעמדתה. אולם, במקרה הנדון, חלקים מתצהירו של ד"ר קוגל, כללו גם את "עמדתו והגיגיו האישיים" וכן

התייחסו להליך משפטי תלוי ועומד בבית המשפט העליון, ולכן נמצא כי אין מקום להגיש את תצהירו של ד"ר קוגל במתכונת המקורית.

בתגובתך הסברת כי בשל כך התבקש ד"ר קוגל להעביר את תצהירו בקובץ word כדי שניתן יהיה לתקנו ולהשמיט ממנו חלק מעמדתו והגיגיו האישיים שנגדו את עמדת היועץ המשפטי לממשלה. בסופו של דבר, לאחר התנגדות ד"ר קוגל לשינויים, הוגש תצהירו בנוסח המקורי בצירוף הבהרה מטעם המדינה כי תוכנו מבטא את דעתו האישית בלבד.

עוד כתבת כי התנהלות הפרקליטה שייצגה הייתה על דעת שתי המשנות של היועץ המשפטי לממשלה **ותוך לזוי צמוד מצד בכירי הפרקליטות**. כן כתבת בתגובה כי לא ניתן היה לקבל את התייחסותה האישית של הפרקליטה המטפלת.

משום מה, ולמרות שמכתבי נשלח אך ורק לפרקליטה המייצגת, לפרקליטת המחוז ולפרקליט המדינה, נשלחו העתקי תגובתך לרשימת מכותבים שכללה את היועץ המשפטי לממשלה, פרקליט המדינה, משנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ), משנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה), ראש תחום בכיר (ניהול) בפועל, פרקליטת מחוז תל-אביב (אזרחי) ולפרקליטה המייצגת.

ג. ההכרעה בפנייה בכל האמור לפרקליטה המטפלת:

13. לאחר עיון בכל התכתובות, כתבי בי-דין, הפרוטוקולים, וכל המסמכים הרלוונטיים ובפרט אלו מזמן אמת, באתי לכלל דעה שאין מחלוקת שהפרקליטה המטפלת פעלה על פי הנחיית הממונים עליה, ובכלל זה בכירי הפרקליטות הכוללים אותך כמנהלת המחלקה למשפט העבודה, ועל דעת פרקליט המדינה, ומשום כך – לא מצאתי פגם בהתנהלותה האישית בעניין וכך הכרעתי ביום 2.7.2015.

ד. המשך הבירור כלפיך:

14. עם זאת, סברתי כי נכון להמשיך את הבירור כלפיך, שכן אין מחלוקת שהפרקליטה המטפלת פעלה על פי הוראותיך.

לפיכך, אפשרתי לך התייחסות נוספת כמי שהתלונה מופנית כלפיה.

ה. תגובתך הנוספת:

15. לאחר בקשה להארכת מועד שנתקבלה, הגיעה ביום 9.8.2015 התייחסות נוספת מצידך ובה נכתב, כדלקמן:

א. ככלל, טרם הגשת תצהיר מתקיים שיג ושיח בין הפרקליט המטפל למצהיר ולאחר מכן מגובשת טיוטת תצהיר המתייחסת למכלול של עובדות, מדיניות והיבטים משפטיים.

ב. הכנסת שינויים **בטיוטת** תצהיר על ידי פרקליט אינה צעד חריג כלל ועיקר (ההדגשה שלי – ה.ג.).

ג. שיח משותף כזה לא התנהל במקרה דנן.

ד. ניסוח תצהיר הוא חלק מאסטרטגיה של ניהול התיק ונמצא במרווח שיקול הדעת המקצועי והמשפטי של הפרקליט המטפל ודי בכך שנושא זה יהא מחוץ לתחום הביקורת של נב"ם לפי מסמך העקרונות לפיו פועלת נב"ם.

ה. לגופו של ענין לא נפל פגם בדרך שננקטה: ד"ר קוגל לא התבקש למחוק מתצהירו אף נתון עובדתי. השינויים שהתבקשו בתצהירו התייחסו לקביעות משפטיות שלו, כביכול, הסותרות את הכרעת היועץ המשפטי לממשלה ונגעו לקביעות שסתרו הכרעה שיפוטית בתיק זדורוב, שערעור עליו תלוי ועומד בבית המשפט העליון. כדוגמאות, הובאו ציטוטים מסעיף 11 ומסעיף 19 סיפה לתצהירו של ד"ר קוגל. לתגובתך צורף התצהיר שהוגש לבית הדין לעבודה כנספח א' והעתק מטיוטת התצהיר עם השינויים שנתבקשו, כנספח ב'.

ו. בתגובתך מצוטטים ציטוטים נרחבים ממכתבו של פרקליט המדינה אליי מיום 3.5.2015 מתלונה אחרת (80/15) שעניינה ניגוד עניינים לכאורי בייצוג המדינה בהליך בבית הדין לעבודה.

הציטוטים ממכתבו של פרקליט המדינה מיום 3.5.2015 עוסקים בכך שהמדינה מדברת ב"קול אחד" בערכאות שיפוטיות שהיא עמדת היועץ המשפטי לממשלה ומעגנת בעקרון זה את הטעם לשינויים בתצהירו של ד"ר קוגל.

ז. בית הדין לא מצא לנכון להעיר לפרקליטות על התנהלות בעייתית, כביכול, מצידה למרות שהתצהיר המקורי של ד"ר קוגל וחילופי המיילים הוגשו לבית הדין על ידי ב"כ של ד"ר פורמן.

ח. בסופו של דבר הסכימה הפרקליטות כי תצהירו של ד"ר קוגל יוגש במלואו ובית הדין ראה את עמדתו של ד"ר קוגל במלואה.

ט. בשל רגישות התיק ומורכבותו התקבלו ההחלטות בתיק על דעת הגורמים הבכירים במערכת וההחלטה אלו סעיפים יש לבקש מד"ר קוגל למחוק התקבלה על דעת המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ), המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה) ועל דעתך ואילו הפניה אליך בלבד, כגורם אחד מבין הגורמים הבכירים שהחליטו בנדון היא, בכל הכבוד הראוי, התעלמות מדרך קבלת ההחלטות בתיק הנדון.

ו. הכרעה:

16. שבת ויעינתי בתכתובות, כתבי בי-דין, הפרוטוקולים, וכל המסמכים הרלוונטיים ובפרט אלה מזמן אמת, ובאתי לכלל דעה שקיים פגם בהתנהלותך בכך שדרשת שינויים בתצהירו החתום של ד"ר קוגל.

17. טרם פירוט הנימוקים אעיר כי אין במעורבותן של שתי המשנות ליועץ המשפטי לממשלה, שאינן מבוקרות של נבתי"ם, כדי לשנות ממסקנתי האמורה.

18. אין מחלוקת כי ד"ר קוגל שלח תצהיר **חתום ומאושר על-ידי עורך-דין** לצורך הגשתו לבית הדין. תצהיר זה, ככל תצהיר המוגש לערכאות אמור היה להוות את עדותו. בין אם מדובר בעדות בהליך זמני ובין אם מדובר בעדות בהליך העיקרי – זו עדות עליה יכול היה להיחקר נגדית. ראו תקנות 168 ו-169 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 ופרט תקנה 169(ב) הקובעת:

"תצהירו של עד שהוגש לבית המשפט יבוא במקום חקירה ראשית, אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות, להחליט שהעד יעיד בחקירה ראשית גם בעל פה בנושאים שיקבע בית המשפט".
[ההדגשה הוספה].

19. אשוב ואדגיש כי אין מדובר ב**טיוטת תצהיר** שהועברה אליכם, ושאליה יכול להתייחס "השיח" הנזכר במכתבך.

ד"ר קוגל שלח כאמור תצהיר עשוי וגמור, וכל ניסיון שינוי שלו, מהווה התערבות לכאורה בעדות ראשית של עד.

דהיינו, כבר בנקודה זו ניתן לומר, שהפנייה לד"ר קוגל בבקשה להכניס תיקונים בתצהירו לא הייתה צריכה להתרחש. פנייה זו נעשתה ביוזמתך, שכן, כאמור, כבר בשעה 12:11 הבהרת כי התצהיר הוא שערורייה ולא יוגש במתכונת זו, והורית לפרקליטה המטפלת להעבירו לעיון המשנות ליועץ המשפטי לממשלה.

20. זאת ועוד. עיון בתיקונים שד"ר קוגל התבקש לערוך ושסומנו על גבי תצהירו, מגלה כי אין **מדובר בתיקונים הנוגעים לעמדות משפטיות**, הסותרות את עמדת היועץ המשפטי לממשלה, אלא כאלה הנוגעים, ברובם המכריע, לדעות מקצועיות ואישיות של ד"ר קוגל. להלן עיקרי החלקים שד"ר קוגל התבקש להשמיט מתצהירו:

א. סעיף 7 רישה הכולל הסבר באשר לפעילותו של רופא משפטי.

ב. סעיף 7 סיפה המסביר את משמעות ביטול זכייתה במכרז של ד"ר פורמן לקריירה האישית שלה.

ג. סעיפים 11 ו-12 ובהם **עמדתו האישית** של ד"ר קוגל באשר לפסיקת בית המשפט המחוזי בתיק זדורוב בו נמתחה ביקורת על ד"ר פורמן.

ד. סעיף 16 סיפה ובו **עמדתו האישית** של ד"ר קוגל באשר להתערבות או מעורבות של גורמים חיצוניים במינויים במכון לרפואה משפטית.
ה. סעיף 20 סיפה ובו עמדת ד"ר קוגל באשר להתנהלות הפרקליטות.

21. אם כן, מרבית השינויים המבוקשים (שסומנו על גבי תצהיר ד"ר קוגל) אינם מתייחסים להבעת **עמדה משפטית** שונה בנושא שבמחלוקת (קרי, שאלת חוקיות מינויה של ד"ר פורמן ושאלת חוקיות מניעת כניסתה לתפקיד) באופן שהיה מקום למנוע את הצגת עמדת ד"ר קוגל לפני בית הדין לנוכח הכלל שלפיו המדינה "מדברת בקול אחד" באמצעות היועץ המשפטי לממשלה ונציגיו. כלל לא ברור כיצד ניתן למנוע מד"ר קוגל להביע עמדה מקצועית טהורה, גם אם היא סותרת את עמדת המדינה בתיק זדורוב. עוד אציין כי שאלת ניגוד העניינים הלכאורי בין עמדת הפרקליטות לבין עמדת בכירים במשרד הבריאות ביחס להצגת עמדת המדינה בפני בית הדין האזורי לעבודה עלתה בפנייה 80/15, ואינה חלק מהכרעה זו.

22. הפסקאות בתצהירו החתום של ד"ר קוגל, שמחיקתן התבקשה על-ידי הפרקליטות, משקפות את עמדותיו האישיות והמקצועיות של ד"ר קוגל, מנהל המכון. אף לגישתך הן "עמדתו והגיגיו האישיים". ככאלו - נכון היה להציגן במלואן בפני בית הדין.

23. סיכומם של דברים, מצאתי פגם בהתנהלותך באשר לדרישת שינויים בתצהיר החתום של ד"ר קוגל.

בכבוד רב,

הלנה פירסט

הילה גרסטל, נציבה

העתקים:

עו"ד יהודה ויינשטיין, היועץ המשפטי לממשלה
גב' איילת שקד, שרת המשפטים
עו"ד שי ניצן, פרקליט המדינה
עו"ד דינה זילבר, משנה ליועץ המשפטי לממשלה (ייעוץ)
עו"ד אורית קורן, משנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה)
עו"ד יריב רגב, ראש תחום בכיר (ניהול)
עו"ד ליאורה חביליו, פרקליטת מחוז תל-אביב (אזרחי)
ד"ר חן קוגל, מנהל המרכז הלאומי לרפואה משפטית
ד"ר מאיה פורמן-רזניק, מנהלת המחלקה המשפטית במרכז הלאומי לרפואה משפטית

נציבות הביקורת על מערך התביעה ומייצגי המדינה בערכאות, משרד המשפטים
ת.ד. 29216 מיקוד 6129102 תל אביב
טלפון: 03-5112777 פקס: 02-6467928

